

PÉCSI Dohánygyár

VII. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM A PÉCSI DOHÁNYGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA 1980. DECEMBER

KITÜNTETETTEK

A munka öröme

Amikor a csomagolási osztály művezetőjénél **Barna Ferencné** felől érdeklődtem, **Lauter Péter** dicsérő szavakkal nyilatkozott róla. Gépezetű a csomagoláson, november 7-e alkalmából rendezett vállalati ünnepségen „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesült.

Barna Ferencné

— *Mióta dolgozik a vállalatnál és milyen munkaköröket töltött be?*

— A Pécsi Dohánygyárba 1974-ben jöttem dolgozni és azonnal a csomagolási osztályra kerültem, ahol először garatos, majd pedig később gépezetű munkakört töltöttem be és ez vagyok jelenleg is.

— *Kérem, mondjon valamit a családjáról.*

— Férjemmel és két fiammal élek együtt. A nagyobbik fiam 19 éves, a szakmája kárpitos. A kisebbik fiam még általános iskolába jár, 13 éves, nem döntötte még el, hogy mi legyen, de most azt mondja, belőle vasutas lesz. Sajnos, a lakásunk nagyon kicsi, több év óta várunk már minőségi cserére.

— *Mit szolt hozzá, amikor megtudta, hogy kitüntetés fog kapni?*

— Nagyon meg voltam lepődve. Jutalmat már többször is kaptam, de arra nem gondoltam, ilyen megtiszteltetés fog érni. Megragadom ezt az alkalmat is arra, hogy köszönetet mondjak a munkatársaimnak azért, hogy érdemesnek találtak arra, hogy munkámat kitüntetéssel ismerjék el.

— *A munkáján kívül a vállalati közösségi munkában milyen formában vesz részt?*

— A Május 1. brigád tagja vagyok. Már többször nyertünk érmet, tavaly ezüstéremmel lett a brigádunk elismerve. Munkatársaimmal jól kijövök, kötötünk igen jó a hangulat, ahogy mondani szokták, „jó a társaság”.

— *Sikerült megnézniük a dohánygyárat Sátoraljaújhelyen?*

— Szerencsénk volt, mert éppen kommunista műszakot tartottak és így sikerült bemenünk a gyárba, a csomagolási

osztályra. Hát őszintén megmondom, az én véleményem szerint a két gyárat össze sem lehet hasonlítani. Nekem a mi gyárunk sokkal szebb, rendezettebb, még a munkavégzést is szervezettebbnek találom nálunk. Azért örülök, hogy láthatom, mert így sikerül az embereknek a saját munkahelyét is összehasonlítani másokéval, és meglátni azokat az előnyöket, amelyeket a mindennapos munka során már észre sem veszünk.

— *Tudja, hogy ez a kis beszélgetés a vállalati újságban fog megjelenni. Mi a véleménye az újságról?*

— Jónak tartom, hogy van ez a vállalati újság, mert így minden fontosabb eseményről tájékozva vagyok, ami a vállalatnál történik. Nincs olyan téma, amiről olvasni szeretnék, amiről írni szoktak, azt a választéket én megfelelőnek találom.

— *Peterác János az előkészítés dolgozója, most első ízben kapott „Kiváló Dolgozó” kitüntetését. Ismerkedjünk meg vele kicsit közelebbről.*

— *Mióta dolgozik a vállalatnál?*

— Éppen most 9-én lesz 15 éve, hogy a vállalatnál vagyok. Először 3 évig targoncás voltam, onnan kerültem át az előkészítésbe 1968-ban, mint gépsoros. Ez a munka nekem sokkal jobban tetszett, mert itt tudtam az emberekkel beszélni, ez egy más társaság. Az előkészítésben belül, a pácolás kivételével szinte majdnem minden munkaterületen voltam már.

Peterác János

— *Hogyan érintette az, hogy kitüntetését kapott?*

— Megmondom őszintén, nagyon meglepődtem. Az első pillanatban el sem hittem, azt gondoltam, csak viccelnek velem, hiszen rajtam kívül még annyi jó dolgozó van.

— *Minek tulajdonítja, hogy kitüntetését kapott?*

— Mindig az volt a felfogásom, hogy nem azért vagyok a munkahelyemen, hogy bámészakodjam. Mindig igyekeztem elvégezni a munkámat és mindig végrehajtottam a felettesim utasítását, még akkor is, ha az-

zal abban a pillanatban nem értettem egyet. Az a véleményem, először csináljuk meg a feladatot és csak azután bíráljunk.

— *Úgy tudom, maga vállalati tüzoltó is volt.*

— Igen, tíz évig voltam a vállalati tüzoltóság tagja, de sajnos, családi körülményeim, nagybeteg édesapám és édesanyám miatt már nem tudom vállalni ezt a feladatot. Velük együtt lakom Nagykozárón, amely ugyan nincs messze, de igen rossz a közlekedése és nekem minden otthoni munkát is el kell végezni a szüleim helyett.

— *Családja van-e?*

— Most nősültem augusztusban, a feleségem is az előkészítésben dolgozik. Nagyon szeretném, ha sikerülne és lehetne gyermekünk. Remélem, jövőre már meglesz.

— *Befejezésül: mit vár az előkészítés korszerűsítésétől?*

— Nagyon örülök, hogy erre végre sor került és azt remélem, hogy ha befejeződik, akkor mindenkinek könnyebb lesz a munkája. Persze, ez az átmeneti időszak nem a legkönnyebb, de azt hiszem, hogy a munkavégzés hozzáállás és lelkiismereti kérdés és ezt az időszakot is át lehet vészelni egy jobb munkakörülmény reményében.

— *Azt gondolom, ha azt a nevet kimondjuk, hogy Kajcsa Marika, szinte a vállalat valamennyi dolgozója előtt ismert. Nem nagyon van rajta kívül még olyan személy, akit annyian ismernek. Kajcsa Lászlóné szintén azok között volt, akik a November 7-i ünnepségen „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesültek.*

— *Tulajdonképpen mióta vagy itt a gyárnál?*

— 1968. január 1-én kerültem a vállalathoz, mivel előző munkahelyem az otthonomtól távol esett. A férjem révén hallottam, hogy itt van munkalehetőség, így kerültem a tervosztályra tervező-statisztikus előadói beosztásba. Ma is ez a munkaköröm.

— *Téged mindenki ismer, mit gondolsz, mi lehet ennek az oka?*

— Bizonyára az, hogy nyolc év óta én vagyok a KST pénztárosa. A KST létszáma évről évre emelkedik, növekszik a betétvállalások összege is, de természetesen ezzel szinkronban megnövekedett a kölcsön igénybevételek száma is. Bizony, sokan megfordulnak nálam, különösen karácsony táján, vagy a nyári szabadságok idején, hogy saját betétjük terhére hirtelen jelentkező kiadásaik fedezésére kölcsönt vegyenek fel. Így aztán én magam is nagyon sok embert ismerek.

— *Végzel még másfajta társadalmi tevékenységet is?*

— A nyugdíjelőkészítő albizottság vezetője vagyok. Azelőtt tagja voltam a vállalati munkaügyi döntőbizottságnak, de az ez évben történt újjáválasztás során az MDB elnökének választották meg. Tagja vagyok a brigádszázalóval kitüntetett Panónia szocialista brigádnak is.

— *Tudom, hogy már 1974-ben is megkaptad a „Kiváló Dolgozó” kitüntetését.*

— A munkámat többször is elismerték jutalommal, de őszintén szólva, meglepődtem nagyon, hogy újra érdemesnek találtak a „Kiváló Dolgozó” kitüntetésre.

— *Az elmúlt évek során is tanultál. Milyen képzéseken vettél részt?*

Kajcsa Lászlóné

— Letettem a közgazdasági különbözítést, mivel nekem gimnáziumi érettségim volt. Elvégeztem a középfokú terv- és beruházási tanfolyamot, jártam a középfokú marxista tanfolyamra is, és már két ízben vettem részt, illetve jelenleg is részt veszek az MDB-tisztségviselők részére szervezett továbbképzésen.

— *Ahhoz, hogy munkádat még gördülékenyebben tud végezni, véleményed szerint milyen változás volna jó?*

— Jó volna, ha az általam feldolgozott adatok egy részét készen kapnám meg és nem nekem kellene még a kigyűjtéssel is vesződni. Változatlanul probléma, hogy a napi létszámenyeltéseket állandóan visszamenőlegesen javítják. Jó lenne, ha ezek a jövőben csökkennének.

— *Milyen elképzelésed van a jövőre?*

— A munkámmal meg vagyok elégedve, el is tudom végezni, meg is van hozzá az előírt képesítségem. Természetesen, ha a jövőben változnak a körülmények, úgy hajlandó vagyok ismét tanulni is.

— *Örülünk munkatársaink kitüntetésének és kívánjuk, hogy munkájukat továbbra is jó egészségben és ugyanilyen szorgalmasan végezzék!*

Dr. Simon Gyuláné

Kellemes ünnepeket!

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk gyárunk minden dolgozójának! A szerkesztő bizottság.

Köszöntő

Néhány nap múlva leállnak a gépek. A dolgozók többsége megérdemelt pihenéssel tölti az év utolsó napjait. Csak szakmunkások, árukiadók, műszakiak és adminisztratív dolgozók egy része tart szolgálatot az elkerülhetetlen munkák elvégzése érdekében.

Az év vége nemcsak az emberek, a vállalat életében is mérföldkő. Egy szakasz az életünkben lezárul és egy következő újra kezdődik. Önmaguktól jönnek az elemző gondolatok: mit tettünk, amit tettünk, mennyire volt jó, hasznos, célszerű? Ugyanakkor — mivel az élet megy tovább — tervezni kell a jövőt, a következő évi magatartásunkat. Eközben figyelembe kell venni környezetünk változásait, ahhoz alkalmazkodni kell, vagyis cselekvéseinkben meg kell teremteni a vállalat belső és külső egyensúlyát.

Ha zárszámadást készítenénk, a tömör jellemzés az lehetne: jól dolgoztunk. Felülmúltuk a múlt évi önmagunkat, többet, eredményesebbet alkottunk a korábbi éveknél. Mindez azért történhetett meg, mert a környezet növekvő igényeire tudtunk, képesek voltunk alkalmazkodni, és ebben a képességben van a mi erőnk. A vállalat erejét dolgozói sokszínű, sokrétű képességeinek összege adja, ebből viszont az fakad, hogy egyéni értékekben, képességekben együtt nőttünk a vállalattal és ez mindenképpen elismerésre méltó.

Az a cigarettafajta, a Sopinae, amelyet igazán magunkénak vallhatunk, továbbra is a legkedveltebb termékajta közé tartozik. Még ebben az évben sem tudtunk annyit adni, hogy az ország egész területén mindenkor és mindig hozzáférhető legyen. Nyereségünk a növekvő elvonások mellett is magas szinten tartottuk. Termelésünket olyan körülmények között tartottuk magas színvonalon, amikor az előkészítési osztály gyakorlatilag egy csonka technológiával biztosította termékeit. Azért a helytállásért, amit a dohányellátás területén tanúsítottak, külön elismerés illeti meg az előkészítési osztály dolgozóit.

Ez év közepén, a tröszt megszűnésével a vállalat teljesen önállóvá vált. Ezzel tovább nőtt magunkra utaltságunk és a felelősségünk egyaránt. Úgy látszik, hogy önállóságunk első félévében megelégtünk a bizalomnak. Közellátási felelősségünk nőtt, jobban érezzük súlyunkat és szerepünket a népgazdaság szervezetében.

A széles körű szervezőtevékenységünk példás fegyverzettséggel fogadták és hajtották végre. A követelmények növelése, az új ösztönző rendszer új távlatokat nyit, megalapozza jövőnkét.

Bizalommal tekintünk a jövőbe. A jövő évi terveink, elképzeléseink már körvonalazottak. Növeljük a termelést, külvilágot Sopinae-ból. Az év eredményeink alapján jelentős beruházásokat hajtottunk végre, hiszen számottevő anyagi erőnk van erre. Mindezeket az év gazdálkodásunk alapozta meg.

A tiszteletdíjak nagysága és az abban részesülők száma kifejezi dolgozóinknak a vállalathoz tanúsított viszonyt, személyi és kollektív értéküket, és ez az érték évről évre több, melyet a vállalat eredményei híven tükröznek.

A vállalat gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetői nevében tisztelettel mondunk köszönetet valamennyi dolgozóknak azért a feygelmezett, becsületes munkáért, amivel vállalatunk eredményeit megalapozták. Feladataink eredményes teljesítésének megnyugtató érzésével zárjuk az évet.

Unnapi hangulatban búcsúzunk az ó-évtől, hiszen ehhez minden jogunk megvan. Bizakodva köszöntjük az új esztendőt, hiszen a jövő évhez is megvannak az alapvető feltételeink.

Mindezek jegyében kívánunk vállalatunk minden dolgozójának eredményes és boldog új esztendőt a vállalati és magánéletünkben egyaránt!

A vállalati gazdasági, párt-, szakszervezeti és KISZ-bizottságának vezetősége

A műhelyben beszélnek...

(Magánvélemények az új ösztönző bérrendszerrel)

Kiss Jánosné

Gász János

Faubl Károlyné

Soványabb vagy kövérebb volt a borítékja fizetéskor? Erzi-e az új rendszerű bérezés hatását saját munkáján? Ösztönzik-e a különféle teljesítménytényezők (minőségi, mennyiségi, selejt, anyagfelhasználási) eddigi munkamódszerének megváltoztatására? — ezeket a kérdéseket tettem fel néhány érintettnek a termelési osztályon.

Kiss Jánosné (gépvezető a csomagolásban): — En meg vagyok elégedve az új ösztönzőrendszerrel, mert a borítékomban bizony jóval vastagabb lett, az eddigi 2600 Ft helyett 3800 Ft-ot vittem haza. Ebben persze az órabérem emelése is szerepet játszott, de nem ez volt a meghatározó. Nálunk a mostani rendszerben a minőségi tényező helyett az anyagfelhasználási tényező számít, s ez nagyon jó, mert befolyásolni tudom annak alakulását — ha jobban ügyelek, kevesebb segédanyagot dobok el többet használok fel —, így az anyagfelhasználási tényezőm és a fizetésem magasabb lesz. Meg kell mondanom, hogy a rendszer bevezetése óta nagyon odafigyelek a címjelző- és fóliahasználatra is a termelt mennyiség mellett. Nagyon fontosnak tartom az összhangot a gép műszerével, ha ez megvan és nálunk megvan, akkor már nagy baj nem lehet.

Úgy látom, a műszeresek is sokkal jobban figyelnek a gépre és arra, amit mondunk, mert ha én rosszul dolgozom, géphiba miatt nem tudok a géppel termelni, akkor az ő zsebük is laposabb lesz.

Gász János (gépvezető a filtergyártásban): — Sajnos, az

én fizetésem csupán annyival lett több, amennyivel az órabérem emelték. Ennek okát abban látom — bár a rendszert nem ismerem részletesen, mert még nem tanulmányoztam át —, hogy a teljesítményszázalék emelkedésével nem arányos a bér emelkedése. Így véleményem szerint nem is ösztönöz a magasabb teljesítmény elérésére. Szóval, hiába dolgozom többet, a bérem nem lesz ezzel arányosan több. Nem tartom jónak azt, hogy a MULFI-n dolgozó gépmesterek nem kapnak minőségi tényezőt, így őket semmi sem ösztönzi a jó minőségű filtergyártásra. Szóval, én még egyelőre nem érzem az ösztönző hatást.

Faibl Károlyné (gépvezető a gyártásban): — A fizetésem kb. 300 Ft-tal több, mint az előző hónapokban és ennek nagyon örülök, de nem ez az egyetlen dolog, amiben jót hozott az új ösztönzőrendszer. Úgy látom — beszélgetve a többi munkatársammal —, hogy az új rendszer hatására kiegyenlítődtek a jó és rossz állapotban lévő gépeken dolgozók bérei közötti különbségek, így azok is megtalálják a számításukat, akik a gépük rosszabb műszaki állapota miatt több munkát végeznek a norma teljesítéséhez. A selejt-tényezőt saját magunk alakítjuk, ha jobban figyelünk, ügyelünk a gépre, kevesebb lesz a selejtünk és nagyon jó a selejt-tényezőnk, míg a régi minőségi szorzónál sokszor szubjektív volt a minőség megítélése. Kicsit sajnálom is a műszereseket, akik bizony elmaradnak a minőségi tényezőjükkel a mi selejt-tényezőnk mögött. Palai Katalin

Szakszervezetek az ország gazdasági fejlődéséért

Egyes nézetek szerint a magyar gazdaságban visszafejlesztés történt. Valójában erről nincs szó. A világgazdasági helyzet hatására szükségszerűvé vált gazdaságunk átszervezése, amely a gazdaságosan gyártható és értékesíthető termékek irányában termékszervezet-átalakítást követel meg. A termékszervezet-átalakítás miatt valóban történt visszafejlesztés, de ezzel párhuzamosan fejlesztés is. Uralkodóvá váltak azok a nézetek, melyek csak a nehézségeket látták, sőt eltűntek, az eredményekről pedig kevesebbet szölettek.

Az 1979-től kezdett gazdaságpolitika javította a gazdasági helyzetet. 1980. az az év, amikor nem romlott a gazdasági mérleg.

A propagandamunka jobban mozgósítson és a szakszervezeteknek nagyobb hatással kell lennie a gazdálkodásra.

Ezen belül: 1. Szerződéses fejelem betartására; 2. A munkafegyelem megszüntetésére; 3. Az érdekeltség és ösztönzés jelenlegi gyengeségeinek felszámolására.

A szakszervezetek nem élnek kellően jogokkal. A tervek kidolgozásánál önálló véleményekkel kell élnie a vállalatvezetés felé. A munka szerinti jutalom elosztásnál nagyobb belső biztosságot kell biztosítani és megkövetelni. Törekedni kell arra, hogy megszűnjön a bérvárosság, az óvatos bérfelállításból megtakarított bért év végén jutalomként felosszák, amit a dolgozók nem helyeznek és „palapénznek” neveznek. A bér differenciáltságánál a szemlélet még mindig nem a munka nehézségi fokához igazodik.

A VI. ötéves terv célkitűzései: a társadalmi haladás folytatása, az életszínvonal megtartása, sőt javítása; szelektív fejlesztés, jobb üzemi- és munkaszervezés; reális és biztosabb, körültekintőbb középtávú és éves tervek kidolgozása; előre kell lépni a szerződéses fejelem terén; meg kell teremteni az ötnapos munkahét bevezetését, ennek feltételeit.

A munkaerő ésszerű felhasználásával a termelékenység növelésével, jó munkaszervezéssel törekedni kell a dolgozók jövedelmének növelésére.

A szakszervezeteknek többet kell foglalkozni a dolgozók javaslatainak felkarolásával, meghallgatásával, a propagandamunkával, megértéssel, üzemi demokrácia betartásával. A vállalat-vezetésnek komolyan kell venni az újításokat és az emberi tényezők kiaknázását a gazdasági munkában. A vállalatvezetőknek kell irányt adni a vállalásokhoz. Át kell értékelni a vállalati munkavereseny-feladatokat. A vállalásoknak elsősorban a vállalati terv végrehajtására kell irányulni, mennyiségi szemlélet helyett a minőségi szemléletet kell előtérbe helyezni.

Jól tervezett bizalmi táncosközásokkal minél szélesebb tömeg véleményét figyelembe véve kell megmondani vállalati tervet és bérpolitikát kialakítani.

Szakszervezeti bizottság

PECSI DOHANYGYAR

A Pécsi Dohánygyár dolgozóinak lapja

Szerkesztő a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Várhelyi József
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly

Pécsi Szikra Nyomda
7630 Pécs, Engel János u. 8.
F. v.: Szendrői György

Beszámoló párttaggyűlések

I. pártalapszervezet

Kajcsa László nyitotta meg az I. pártalapszervezet beszámoló taggyűlését

Az I. pártalapszervezet november 27-én tartotta éves beszámoló taggyűlését, melyen megjelent Kárpáti Károlyné, a pártvezetőség titkára. Kajcsa László üdvözlő szavai után Északi József alapszervezeti titkár ismertette az egy év alatt végzett munkát. A rendkívül kritikus hangvételű beszámolójában szólt a vezetőségi üléseken végzett tevékenységről. Az alapszervezeti vezetőség gyakran foglalkozott személyi ügyekkel, mely nem minden esetben volt az előrelépés eszköze. Kifogásolta — az összevont taggyűlésen elhangzottakkal összhangban — a pártrendezvényeken való hiányos megjelenést. Javaslattal tett, hogy az igazolatlanul távol levő párttagokat a taggyűlés vonja felelősségre.

A párttagok szívesen és lelkesímerrel végzik a rájuk bízott vagy önként vállalt pártmunkájukat. Elhangzott a beszámolóban: „A pártmunka elosztása véleményünk szerint aránytalan és az képezi az előző időszak egyik felada-

tát, hogy egyenletesebbé tegyünk a pártmunka elosztását. Ez legyen 1981. első negyedév egyik feladata az alapszervezet vezetőségének”.

A továbbiakban a III. KISZ-alapszervezettel való kapcsolatáról, az alapszervezet munkájáról szólt Északi elvtárs. Pozitívan értékelt a KISZ pártépítő szerepét, melyet legjobban mutat az a tény, hogy az elmúlt évben felvett négy új párttag közül három főt a KISZ-alapszervezet javasolt. Viszont problémát jelent, hogy a KISZ-alapszervezet működési területén kevés a 30 év alatti fiatalok száma, így az „előregedés” veszélye fenyeget.

A Munkásörsgben kevés az alsó- és középszervezeti beosztásban dolgozók száma. A jövőben fokozott súllyal kell értékelni az itt végzett társadalmi tevékenységet.

Lorencz János a munkásörök tevékenységéről, míg Bertram Gáborné az ünnepségek látogatottságáról szólt, kiemelve, hogy a fizikai dolgozók részvé-

tele rendkívül alacsony. Huber Jenő a műszaki osztály tevékenységét ismertette, különös tekintettel az előkészítés korszerűsítésében végzett tevékenységükre.

Vágó Imréné a vállalati pártvezetőség minősítését ismertette. Dicsérte a pártcsoportok működését, a pártcsoport-értekezleteken megbeszélésre került témák helyes kiválasztását, a párttagok aktivitását. A minősítés ugyanakkor az agitációs és propagandamunka további javítására hívta fel az alapszervezet figyelmét.

Ezután a hozzászólásokra adott válaszokat az alapszervezet titkára, majd a beszámoló és a határozati javaslatok elfogadására került sor. Az elkövetkezendő időszak feladatai: a pártcsoportmunka színvonalának további javítása; a pártépítés előkészítésének javítása; az ifjúsági nevelőmunka irányítása, szervezése; a pártmunka felülvizsgálata, újbóli felosztása és ellenőrzése.

II. pártalapszervezet

A II. pártalapszervezet tagjai Szamosi László beszámolóját hallgatják

November 28-án tartotta az 1980. évi beszámoló taggyűlést a II. számú pártalapszervezet. Szamosi László alapszervezeti titkár ismertette a vezetőség beszámolóját, mely sokrétűen elemelte a 34 fős alapszervezet munkáját. A párt belső életével foglalkozva ismertette a taggyűlések, vezetőségi ülések, pártcsoport-értekezletek munkáját és feladatait, a pártmegbízatásoknak, alapszervezetben és különböző tömegszervezetekben való teljesítését. Részletesen foglalkozott a nőpolitikai kérdések vállalati szintű alakulásával.

A pártépítésről elmondta, hogy az alapszervezet tagjainak 29,4%-a 30 év alatti, ami a tudatos pártépítés eredménye. Az 1975 óta felvett 16

párttag 88%-a 30 év alatti volt. Az alapszervezet a jövőben is a pártépítést tekintti egyik legfontosabb feladatának. A KISZ-bizottsággal egyeztetve elkészült az alapszervezet pártépítési javaslata, ahol 10 fő, 90%-ban 30 év alatti, fizikai dolgozó nő van. Ha a javaslat az előző évekhez hasonlóan realizálódik, jövőben tovább fiatalodik az alapszervezet.

Az alapszervezet döntő többsége a különböző politikai és állami oktatásban folyamatosan képezi magát.

A cselekvési program értékelésénél a beszámoló foglalkozott többek között a munkavereseny és a szocialista brigádmozgalom állásával és további feladataival.

A beszámolót követő vitában Gász János, a pártvezetőség tagja ismertette a pártvezetőség véleményét az alapszervezet munkájáról, majd az alapszervezet tagjai mondták el véleményüket, javaslataikat. Az aktivitásra jellemző, hogy a jelenlévők egyharmada hozzászólt.

A vita befejezésével a taggyűlés elfogadta a beszámoló és a további tennivalókra vonatkozó javaslatokat.

A taggyűlésen Szamosi elvtárs meleg szavakkal búcsúztatta Szabó Imrénét nyugdíjba vonulása alkalmából. Végül ajándékkönyvet adott át a jól dolgozó aktívoknak.

Szakácsné Plaszi Mária—
Benkő Lászlóné

Fotópályázat

A Kommunista Ifjúsági Szövetség Baranya megyei Bizottsága „Tarr Imre” KISZ vezetőképző iskolája és a megyei politikai képzési munkabizottság az 1981. évi forradalmi ifjúsági napok tiszteletére a fiatalok forradalmiságát tükröző fotópályázatot hirdet, melynek zsűrizett anyagából 1981. március 15-től 1981. április 15-ig Pécsen az Ifjúsági Házban fotókiállítás rendez.

A pályázat feltételei:

— A kiállításon részt vehet korhatár nélkül bárki.
— A pályázatra küldött képek témája kötetlen, abban azonban az ifjúsági forradalom szemlélete tükröződjön.

— A hivatásos fotósoknak és a Magyar Fotóművészek Szövetsége tagjainak a képeket külön kategóriában bíráljuk el, ezért a pályázatra küldött képeken, vagy kísérőjegyzékben fel kell tüntetni: hivatásos, vagy mfsztag.

— A pályázatra csak fekete-fehér képet lehet küldeni. Egy szerző legfeljebb 4 képet küldhet. A képek hosszabbik oldalán legalább 40 cm-nek, legfeljebb 60 cm hosszúnak kell lennie.

— A képek hátoldalán fel kell tüntetni a szerző nevét, a kép címét és a képgyűjtemény sorszámával egyező számot.

— A képeket — a Magyar Fotóművészek Szövetsége, — a Baranya megyei Tanács, — a KISZ Baranya megyei Bizottsága, — a megyei politikai képzési munkabizottságok képviselőiből álló zsűri bírálja el.

— A képeket gondosan — postai szállítással alkalmasan — törésmentesen kell csomagolni. A meghirdetett szervek a legnagyobb gondossággal kezelik azokat. Szállítás közben sérülésekért felelősséget nem vállalunk.

— A pályázók a zsűrizés után értesítést kapnak a pályázat eredményeiről, képeik kiállításra elfogadásáról.

A kiállításra elfogadott képek a pályadíjakon kívül emlékjegyet kapnak. Valamennyi pályázó megkapja a kiállítás katalógusát.

— A pályázók hozzájárulnak ahhoz, hogy a kiállításra elfogadott képeiket 1981. november 10-ig több városban a rendezőség bemutassa. A pályázatra küldött képekből a rendező bizottság képeket választ ki kiadandó album céljára. Az albumban megjelölt megjelenő képeket a rendező szervek tiszteletdíjat fizetnek.

A pályázat beküldési határideje 1981. február 5.
Az előzetes nevezéseket Nagy Teréznek, a KISZ-bizottság szerkesztő titkárnak (előkészítés) kérjük leadni. A képek továbbításáról a vállalati KISZ-bizottság gondoskodik.

A pályázati díjak: fődíj: 3000—5000 Ft + tárgyjutalom, 3—5 db II. díj, egyenként: 2000—3000 Ft + tárgyjutalom, 5—8 db III. díj, egyenként: 1000—2000 Ft + tárgyjutalom. KISZ Baranya megyei Bizottsága „Tarr Imre” Vezetőképző Iskola

Nyugatnémet szakember a gyárban

A gépről és a fociról

November 26-án új KDF 2. típusú acetátfiltér gyártó gép-sor érkezett vállalatunkhoz. Ezzel a gépsorral további jelentős lépést tettünk a kombinált filtergyártás teljes megalapozása felé. A gépet az általunk már jól ismert nyugatnémet dohányipari gépgyártó HAUNI-cégtől vásároltuk. A gépet a cég szerelője, Burkhard Linde úr állítja össze és készíti fel a folyamatos üzemelésre.

Hogy érzi magát Magyarországon, Pécsen?

Kiválóan! Nagyon jók a körülmények, elsőrangú a szálloda, jók az ételek, italok. Kollegáimtól, akik már jártak önöknél, csak jót hallottam.

Először van nálunk?

Igen. Nem volt még lehetőségem, hogy itt dolgozzak, de magánemberként sem jártam még ebben az országban. Nagyon sokfelé szerettem már gépet a világban, Törökország, Svájc, Anglia, Dánia, Spanyolország, Líbia, Ghána (és még vagy tíz országot felsorol) — a szocialista országokban Jugoszláviában és a Szovjetunióban és most önöknél.

A HAUNI-cég világszínvonalon áll a dohányipari gépgyártásban. Mit gondolt, tudunk-e mi ezzel a géppel hasonló színvonalon üzemelni is?

Minden bizonnyal. Valóban a világon szinte mindenütt — ahol legalábbis valamennyire fejlett technológia van — KDF-gépekkel gyártják az acetátfiltért. Amikor ismerkedtem a gyárral, korábbi tapasztalataimhoz viszonyítva rendet és tisztaságot láttam. Nagyon jók a szakemberek, segítők. Eleget volt 2-3 nap a gép beállítására, bekötésére. Előfordult már másutt, hogy több mint egy hónapot vártam csak arra, hogy kicsomagolják a gépet, vagy például tollunk várta a különböző — üzemeléshez helyileg szükséges — szerelvények kiépítését is, amit viszont a vásárlónak, az üzemeltetőnek kellett volna megcsinálni. Egyik országban úgy kezelték bennünket, mintha a géppel együtt vásároltak volna meg. Nem volt éppen kellemes! Ezért gondolom, hogy jó kezébe kerül a gépünk és jól fog üzemelni.

Családja nem nehezted, hogy sokat van távol hazulról?

Nincs ilyen problémám! Nőtlen vagyok, illetve — nem vagyok házas... Pénzt szeretnék keresni, azért vállaltam ezt a munkát, meg aztán szeretem is. Sokfelé járok, sok embert látok, sokfélék, finomakat eszem, iszom.

Talán ez a hobbija?

Ha lehet ezt mondani! Szeretek otthon is főzőcskélni és mindig meg is hizom pár kilót, ha nem vagyok külföldön.

Tudom, kedveli a focit is. A nyugatnémet csapatnak jó híre van. Mire számít a madridi világbajnokságon?

Nagyon sok szerencsénk is volt mostanában. A bolgárok ellen kifejezetten rosszul játszott a csapat. A világbajnokságot meg a spanyolok nyerik.

A magyarokról valamit?

Nem láttam őket, csak beszélünk nálunk, hogy volt jobb. Nekünk fontos, hogy a gép minél előbb üzemelésre menjen. Van-e önnek érdeklődése abban, hogy mennyi ideig tart egy gép beüzemlése?

Előírás különösképpen nincs. A gyakorlat általában az, hogy 4-5 hétre van szükség, de előfordul, hogy két hét után nem tart ránk igényt a gyár, mert az ott-tartózkodásunk költségét nekik kell fedezni. De feltétlenül siker mindkét fél számára, ha minél előbb üzembe hozható a gép.

Mit tudna javasolni, hogy akkor is üzembe legyen a gép, ha ön már nem lesz itt?

A HAUNI rendszeresen tanfolyamot szervez azok részére, akik ilyen gépet vásároltak. Ezen a tanfolyamon ismeretik a helyes üzemelési módját és mechanikus, elektromos hibák felismerését, elhárítását is megtanítják a résztvevőket. Bizonyára az itteni szakembereknek is hasznos lenne egy ilyen tanfolyam. Ha visszamegyek, megemlítem feltevesemnek, hogy keressék meg a pécsi gyár vezetőit egy ilyen javaslattal.

A HAUNI-nak mi érdeke üzödik ehhez?

Az érdek összetett, áttekinthetetlen. Érdekeltségünk abban van, hogy a gép jól üzemeljen, hiszen akkor legközelebb is tollunk vásárolnak. Ha a géppel nem tudnak üzemelni, akkor legközelebb nem tollunk vásárolnak, hanem egy alacsonyabb színvonalú gépet. Ilyen esetben az adott gyár nem, vagy csak alig fejlődik, mi pedig piacot veszítünk. Így van érdekünk a képzésben.

Köszönöm! Továbbra is érdeke jól magát nálunk!

Gábor József

MÉTE

Küldöttértekezlet után

Területi-megyei szervezetekhez tartozó üzemi csoportok vezetőségeinek választása után októberben került sor a dohányipari szakosztály beszámoló- és vezetőségválasztó küldöttértekezletére.

A szakosztály tagságát 56 fő, szakcsoportunk 63 tagját 7 fő képviselte a választáson.

A választásokon ismert formák után bevezetőként Bordács István főigazgató ismertette a dohányipari új szervezetét, a Dohányipari Iroda feladatát, kapcsolatát az önállóvá vált vállalatokkal. Ezt követően Győriványi Béla titkár számolt be a szakosztály munkájáról, értékelte az elmúlt időszak tevékenységét. A szakosztály munkája az elmúlt időszakban kiegyensúlyozott volt. Munkáját középtávon a cselekvési program, rövidtávon az évenként kiadott részletes munkaterv alapján végezte. A munkatervet az ipar legfontosabb műszaki és gazdasági kérdéseire orientálva. Az 1979. évet megelőzően a központi szakosztály az üzemi csoportoktól együtt szervezte rendezvényeit. Abban az időszakban az üzemi csoportok székhelyein — vállalatoknál — évenként 1-2 olyan rendezvény volt, melynek témája az ipar valamennyi, vagy több vállalatát érintette. Ezzel lehetőség nyílt a szakcsoportok tagjainak arra is, hogy tanulmányutakat tehessenek a társvállalatokhoz.

A központi szakosztály munkájának alapját a munkabiztonsági munka képezte 1979. évtől — az irányító szervek döntése értelmében — változás történt a szakosztály munkájában, melynek lényege a területi szervezetekhez tartozó üzemi csoportok munkájának nagyobb önállósága. A szakcsoportok helyi témáival foglalkozó rendezvényei is bekerültek a szakosztály munkatervébe, de azokat a szakcsoportok saját hatáskörben valósítják meg. Természetesen az ipart vagy több vállalatot érintő kérdésekkel foglalkozó rendezvényekre továbbra is kapnak meghívót a társvállalatok szakcsoportjai.

Az 1980. évi munkára sajnos irányomta bélyegét a Dohányipari Vállalatok Trösztje átszervezésével kapcsolatos bizonytalanság. Az új vezetőség feladata lesz a korábban jellemző folyamatos, kiegyensúlyozott tevékenység biztosítása.

A beszámoló elfogadása után a küldöttértekezlet új vezetőséget, a MÉTE elnökségét, valamint a MÉTE tisztújító közgyűlésére küldöttet választott. A szavazás eredményeként a szakosztály elnöke: Bordács István, titkár: Góri István. Vezetőségi tagok: Dr. Némethi László, Győriványi Béla, Gulyás Erzsébet, Krajnikovics Etelka, Lengyel Imre, Vaj-

dics Zoltán, Várhelyi József, Héjas Ferenc, Nagy Béla és Tóth János. Küldöttök a MÉTE elnökségébe: Bordács István, Góri István, Győriványi Béla. A MÉTE jövő évi tisztújító közgyűlésén a szakosztályt 12 fő képviseli.

A közgyűlés után az új vezetőség megtartotta alakuló ülését és felosztotta a feladatköröket. Szakcsoportunk képviselője Várhelyi József a szervezési munkabizottságnak lett a vezetője.

Szakcsoportunk jövő évi munkatervét. Szakcsoportunk 1980. évi munkatervét a dec. 4-én megtartott rendezvényen teljesítette. A tervezett időpontokat nem sikerült betartani. Az öt rendezvényből három a IV. negyedévében tudtunk megtartani. A dohányipari szakosztályhoz hasonlóan ez évben szakcsoportunknál is mérsékeltabb volt az érdeklődés rendezvényeink iránt.

Az 1981. évi munkatervünkben öt rendezvény szerepel. A témák megválasztásánál célul tűztük ki a vállalati feladatok megvalósításának elősegítését, az érdeklődés fokozását a témák aktualitásával.

A szervezési munkabizottság gondozásában, a már hagyományos műszaki és közgazdasági tudományos hetek keretében tartjuk meg a „Szervezési tevékenység értékelése” c. előadást.

A másik — ipari szintű érdeklődésre is számotartó rendezvényünket novemberben tartjuk „Dohányelőkészítés korszerűsítése és a hazai dohányipari gépgyártás” címmel. Fenti két rendezvényünk meghívjuk a társvállalatok szakcsoportjait is.

Az úgynevezett helyi rendezvényeink közül márciusban kerül sor „A MÉTE helyi szervezete és az újító mozgalom” című ankétra.

Úgy gondoljuk nem férhet kétség a júniusra tervezett előadásértékelés aktualitáshoz, mely az anyag- és energiatakarékosság eredményeivel és lehetőségeivel foglalkozik vállalatunknál.

A jövő év első napjaiban beinduló új filtergyártó gépsor teszi szükségessé, hogy szeptemberben napirendre tűzzük a szentes acetát filtergyártás és kombinált filtergyártás fejlesztésének kérdéseit.

A megyei területi szervezet tervei között szerepelnek a vegyész- és gépészszakok szervezése. Természetesen szakcsoportunk a jövőben is képviselti magát társvállalataink olyan rendezvényein, melyek vállalatunk tevékenységét is érintik.

Zoboki László

DH

Előadások Harkányban

November 25—26-án — a hagyományoknak megfelelően — majd helyre szünet után újra rejtékelyre vonult vállalatunk felső- és középszintű vezetősége. A minden igényt kielégítő rejtékely: Harkány, az Állami Gazdaságok oktatási központja. A novemberi, ugyancsak a DH égisze alatt tartott vezetőképzésnek különös hangsúlyt adott az a tény, hogy a MEM Mémök- és Vezető-továbbképző Intézete elfogadta hivatalosan is vezetőképzőnek az eddig csak tanfolyamnak titulált összejeveleket. Persze, így a követelmények, az elvárások is némileg mások lettek, a képzés végzetelével az addigi tevékenységre szakdolgozat írásával és megvédésével kell feltenni a koronát. Szerencsés helyzetben vannak azok, akik már tartottak előadást, hisz az ott elmondott anyag alapján szolgálhat a szakdolgozatnak. A hagyományoknak megfelelően az előadók többnyire vállalati dolgozók, vezetők. Így volt ez most is, az első napon Horváth István tartott előadást a hierarchia jövőjéről, a felelősségről, annak átruházásáról s arról, miként bírálhatja és bírálja a vezető beosztottjai és viszont. (Igaz, ez utóbbi kérdést az előadó nyitva „felejtette” — de megválaszolására idő hiányában a hallgatóság részéről sem került sor, mindazonáltal az ilyen izgalmas témák megérnének még egy-két „misét”... 25-én délután került sor Vörös Istvának, az MSZMP KB munkatársának nagy érdeklődéssel várt előadására az élelmiszeripar és ezen belül a dohányipar helyzetéről, főként a VI. ötéves terv szempontjából. 26-án délelőtt dr. Simon Gyuláné, a vállalati hétköznapok egyik sarkalatos kérdéséről, az üzemi demokráciáról tartott izgalmas, érdekes előadást; a tanfolyam zárására délután Gábor Józsefnek, a team-munka alapjairól és a vállalati nemrég befejeződött veszteségfeltárási tevékenységről tartott előadása után került sor.

Vállalatunk valamennyi dolgozója előtt ismert, milyen változást jelentett, ill. fog jelenteni a Pécsi Dohánygyár helyzetében, tevékenységében az ez év július 1-én hozott határozat, melynek alapján megszűnt a Dohányipari Vállalatok Trösztje, utódja a Dohányipari Iroda lett, pusztán koordináló feladattal, gazdaságirányító szerep nélkül. A dohányipar, s ezen belül frekvenciálan a Pécsi Dohánygyár helyzetét a következő öt évben meghatározó körülményekről, feladatokról beszélt Vörös István, a KB munkatársa. Előljáróban az élelmiszeripar helyzetével, a népgazdaságban elfoglalt helyével foglalkozott.

Az élelmiszeripar a magyar népgazdaság egyik igen jelentős ága, a mezőgazdasági

adottságok hozánkban kiválóak. (Európában csak Dánié jobb!), a feltételek jók, magas a foglalkoztatottak aránya. Ezzel szemben viszont meglepően alacsony a nemzeti jövedelemből az élelmiszeriparra eső részarány, mindössze 4%. Ennek oka elsősorban a termékekben keresendő, rendkívül nagy az anyaghányad (70—80%), egy-egy terméknel, kevés a hozzáadott érték.

A magyar élelmiszeripar biztosítja a hazai fogyasztás 80%-át, az élelmiszerellátásnak politikai szempontból igen nagy a jelentősége.

Az élelmiszeripar erősen exportorientált, mintegy 25—30%-a a termékeknek exportra megy, ezen belül 40—60% a tőkés, ill. szocialista reláció, az ágazatok egy része (például a sör és dohányipar) csak hazai ellátásra termel, de például a baromfi, a növényolaj termékeinek 70%-át exportálja.

Vörös elvtárs ezután a VI. ötéves népgazdasági terv, az élelmiszeripar, s ezen belül a dohányipari szakágazatot érintő feladatokról beszélt, előtte röviden értékelte az V. ötéves terv teljesítését — melyet lényegében nem tudunk teljesíteni. Ennek oka: 8—10%-kal több beruházás került megvalósulásra a tervezettnél, az ipari termelés nem növekedett a kellő ütemben, a fizetési mérleg sem kedvező, általában kevesebb anyagi értékert hoztuk létre, mint a tervezet.

A VI. ötéves terv egyik fő meghatározója: a világgiaici átváltozások kivédése, emellett visszafogott termelésnövekedés, a nem rubel elszámolású export növelésével együtt.

A VI. ötéves terv feltételrendszere változatlan:

- egyre élesebb verseny a tőkés piacokon;
- emelkedő nyersanyagárak, romló cserearányok mellett;
- javítani a termelési struktúrát;
- az életszínvonal fentmaradásához kb 20% hatékonyságnövekedés szükséges.

A dohányipar helyzetéről Vörös elvtárs a következőket mondta: a dohányipar elsődleges célja a hazai igények kielégítése, s ez a cél maradt a VI. ötéves tervben is, számottevő exportfeladata a dohányiparnak nincs. Növelni kell a filteres cigaretták részarányát, az össz-volumen évi 1—1,5%-os emelése mellett. Cél — mint az egész élelmiszeriparon belül — a munkaerő megtartása és hatékony foglalkoztatása. A további fejlődéshez szükséges fejlesztési háttér az iparnak, s ezen belül minden vállalatnak magának kell megteremtene, ennek megfelelően a Pécsi Dohánygyár a magas nyereséghezozam miatt kedvező helyzetben van.

Horváth István

Az üzemi demokráciáról

Azonosulni a céllal!

A 80-as években tovább erősödik az a tendencia, hogy megnő a gazdaságirányítás társadalmi vonatkozásainak szerepe.

Az extenzív fejlődési szakasz lezárva világossá vált, hogy gazdasági előrehaladásunk nagyban függ attól, hogy milyen intenzíven tudjuk mozgósítani a társadalmi erőket. A céllal való azonosulás nélkül nem létezik hatékony munka. Alapvető kérdés a társadalmi-gazdasági önmozgósítás, amely ellentmondások leküzdését kívánja meg. Az ellentmondások nagy hajtóerőt, de visszatartó erőt is jelenthetnek. A napi és távlati, egyéni és közösségi érdekek ellentmondásai átszövik az egyéni, a kollektív, az irányítás minden lépését.

Az ellentmondásokat úgy lehet megoldani, ha nem pusztán mennyiségi problémának tekintjük őket, hanem szétválasztjuk társadalmi-gazdasági, vagyis minőségi kérdésnek. Növelni kell a demokratikus fórumok szerepét a vállalat munkájának alakításában. Az üzemi demokrácia segíthet a fejlődés számára nélkülözhetetlen dinamikus egyensúly megteremtésében. Az üzemi demokrácia az egyik feltétele a kollektív felelősségnek, az önfegyelmnek és egyéni kezdeményezés közötti összhang megteremtésének, a legjobb elgondolások érvényesülésének. Megadja a lehetőséget arra, hogy mindenki próbára tegye a maga elgondolásait, ha csak kollektív akaratnyilvánítás keretében is.

Az üzemi demokrácia biztosítja, hogy a vállalat dolgozóinak kifejezhették érdekeiket és a döntésről is megmondhatják véleményüket. Így a vezetés pontosabb ismereteket szerez arról, hogy milyen mértékben támogatja elképzeléseit a kollektív, és megfelelőbb eszközöket, módszereket tud alkalmazni a kívánt célok eléréséhez. Ezzel az üzemi demokrácia hozzájárul az optimális döntések meghozatalához.

Tekintettel arra, hogy a vállalati gazdálkodás fő kérdése a szervezési szakaszban dőlnek el, már ebben a periódusban szükséges a dolgozók hatékony közreműködése. A tervezési demokráciának az egyik feltétele a kialakítását kell érteni, amelyben a tervekhez mindig világosan látja, hogy kinek az érdekében kell tevékenykednie. Ha pedig nem látja, figyelmeztetik erre.

Ez a légtörő úgy alakulhat ki, ha a tervekészítő bizottságok szervesen beépített tevékenységükbe a választott testület munkáját. A továbbfejlesztésben

tartalmas vitákra van szükség. Ezek a viták egyben az üzemi demokrácia fejlődésének alapfeltételei.

A társadalmi szervek tevékenységének való érdemi részvételének feltételeit a 1018/1977. (V. 17.) MT—SZOT sz. határozat biztosítja. A legfontosabb kérdésekben döntési jogot, de komoly feladatot is jelent a szakszervezeti bizottság részére. Ennek megfelelően a Pécsi Dohánygyár szakszervezeti bizottsága munkaprogramjában kidolgozta a dolgozók tervezésben való részvételének formáit.

Meghatározta, hogy az egyes tervezéseket kimunkálásában a kijelölt munkabizottsági tagok hogyan vegyenek részt. A bizalmiakkal oktatással készítik fel a munkára. Tervezésenként egy-egy szakszervezeti munkabizottsági tag vesz részt a tervek készítő bizottságokban. A tervek koncepcióit az szb véleményével kapják meg a bizalmiak, jóval a testületi ülés előtt. A bizalmi testületi ülésre már a csoportvélemények ütköztetésével kerül sor. Az ülésnek a bérfej-

lesztés főbb elvvel, arányai terveketre és a szociális tervre vonatkozóan egyértelmű joga van, ezen belül is a szociális, kulturális, sport és segélyezési alapok felhasználása tekintetében döntési jogot gyakorolhatja.

Azok az előnyök, amelyeket a tervezési demokráciája biztosít a vállalat számára, a következőkben foglalhatók össze:

— A végrehajtási problémák hiányos ismeretéből adódó helytelen döntések kiküszöbölhetők;

— a tervezési munkába bevont dolgozók jobban megismerik a vezetők céljait, megértik a vállalat problémáit, világosabban látják feladataikat és jobban fel tudnak azokra készülni;

— a legfontosabb az a különbség, ami a „mi tervünk” és az „ő tervük” kifejezések mögött érzésben, végrehajtási szándékban rejtőzik.

Horváth Csabáné

Tanulmányút az NDK-ba

A MEM Mérnök- és Vezető Továbbképző Intézet által szervezett NDK tanulmányúton vettünk részt, úticél: Berlin, Bernburg, Halle, Drezda útvonalon. Tanulmányút vonattal Berlinig! Képzésként csak el, 1000 km — étkezőkocsit csak Pozsonynál kapcsolnak a vonathoz —, ez ugyan nekem nem ártott, de társaim vékonyabbak lettek, megsínylettek ennek hiányát.

A szász-svájci részből nem láttunk semmit, mert késett a vonat, így a szellemek órájában, éjfélkor érkezünk Berlinbe. Főútra a berlini Stadthalle 34 emeletes szuperszállodájának 16. emeleti szobájában estünk be az ágyba. Másnap indult velünk a busz az esős, borongós napon városnézésre. Berlin belvárosában áruházzal ellátott üzletorok között, és a tv-torony színes reflektorának fényében jól érzem magat az ember.

Másnap kezdődött a program szakmai része. A Humboldt egyetemen dr. Walter Schmidt, a közgazdasági intézet igazgatója tart előadást az NDK élelmiszeripari jelenlegi helyzete és jövője címmel. Megtudtuk, hogy az élelmiszeripar, melyhez jelentős szubvenciót adnak, 22 éve stabilak. Hogy az élvezeti cikkek közé sorolt ital és cigaretta ára 10%-kal növekedett.

Az élelmiszeripari területén az irányítást három minisztérium látja el: mezőgazdasági, élelmiszeripari, kereskedelmi. Dr. Schmidt ismerteti a fogyasztási struktúrát, és őszintén elmondja, hogy a fogyasztók alapvető élelmiszerekkel történő ellátása náluk is politikai kérdés. Az ellátás megyei szinten történik, de természetesen más megyék ellátásába is besegítenek. Élelmiszerkombinációkban folyik a termelés. Az intézet piacutató tevékenységével kapcsolatban elmondja, hogy az utóbbi időben tapasztalható cigarettaelőzetes propaganda eredménye: napi 16 szárlól napi 40 szárla nőtt az egy főre eső fogyasztás. Előadása során dr. Schmidt nagyon sokszor hangsúlyozta az élelmiszeripari területen dolgozókat ellátással kapcsolatos politikai felelősségét.

A Pergamon-múzeum megtekintéséről is örömmel szölok. Rendkívül lenyűgözött a háborús bombázásokat is túlélő látvány. A babiloni falak, a pergamon-oltár, a föld istenszóny látványa, hát igen, azt látni kellene mindenkinek.

A következő nap utazás Lipszbe. Útközben megállunk Luther városának főterén, Wittenbergben. A főtér házai romantikus stílusban épültek. A mi Szentendrékhöz hasonlítható. Luther háznak kertjében itunk abból az állandóan folydogáló forrásvízből, amely a helyiek szerint széppé, varázslatossá teszi a hölgyeket. Még a kávéfőzéshez is innen viszik a vizet, mert állításuk szerint a vízcsapokból mérgező folyik. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy Halle megye jelentős vegyipari terület és utunk során láttam a Spree-folyót, rajta 40 cm-es habbal. Csak az egyik nyugodt, sodrásmentes részén úszkált két hatvány.

Következő nap Bernburgba utazunk és a Mezőgazdasági Főiskolán dr. Erz főiskolai tanár ismertette az iskola működését, oktatási módszereit. Ez utóbbi korszerű szemléletű eszközök alkalmazásán keresztül valósul meg. A professzornő szerint a hallgatók között jelentős számmal vesznek részt a gyermekes házaspárok, ugyanis a főiskola korszerű lakást, és óvodai elhelyezést tud biztosítani hallgatói számára. A két és fél évig tartó vezetőképzőre nem úgy jelentkeznek a hallgatók, ide küldik azokat, akiket vezetővé kívánnak képezni. Kerestük 75%-a az ösztöndíj. Minden oktatóterem kamerával van ellátva, közbélyszekrényekkel, képgangszekrényekkel, biztosított. Kedves figyelmesség, a látogatás bejáratánál a monitoron megjelenik a „Viszontlátásra” szöveg.

Délután csoportunkat fogadja dr. Schilling, a Halle-i Húsipari Kombínát vezérigazgatója — a kapuban vár bennünket — és magyarul, kissé törve, jó napot kíván valamennyiünknek. Ilyen előzmény után az ember már szívesen lép be. A vele töltött idő alatt nem okoz csalódást. Nagy tudású, kitűnő vezető a vezérigazgató. A kombinát nagyságát jól érzékelteti, hogy nyolc üzemből történik a termelés, ahová ellátogatunk, 3500 főt foglalkoztat. A termelési ciklusok tenyésztés, nevelés, levágás, feldolgozás, értékesítés. A kvalifikált szakembereket úgy biztosítják, hogy a képzést illetően kooperálnak egy iskolával.

Délután a vágórészleg megtekintésére kerül sor, no nem magat a vágást néztük meg, a tanulmányúton résztvevők összetétele jórészt nő. Láttuk az NDK marhaszántó-gepét, mely annyira össze tudja őrlöni a marhaszántót, hogy a gépből pépszerű masszsa kerül ki.

A következő meglátogatott üzem a Halle-i Sütőipari Kombínát. A termékek 40%-át maszek pékek gyártják, a minőségi követelmények miatt. A kombinát igazgatója elmondja, hogy utánpótlás nincs, így fokozatosan az üzemek veszik át a munkát.

A tanulmányút ideje alatt szociálpolitikai, káderpolitikai, oktatáspolitikai témákkal foglalkoztunk. Hasznosításra készülnek az útbiszámoló.

Végül Drezdába érkezünk. A város közepén a háborús bombázás minden szörnyűségét tükröző Mária-templom mentő. A harangok mélyen búgnak, betöltve a jó akusztikájú teret, ahonnan hiányoznak a házak. Az ember csak áll és emlékezik meghatottan.

Dr. Winfried Hacker egyetem tanár a műszaki egyetemen az optimális megterhelésről és a pszichológia alapjairól tartott előadást. Az NDK-velemény szerint a pszichológusok annyira meg fogják szeretetni mindenkit a munkát, hogy nem lesz szükség pszichológusokra.

Hazafelé már valahogy könnyebben telnek az órák. A Bastille-ra emlékeztető bazalt-hégek, az Elba-völgye, meseházak, a várromok, az arany Prága mind-mind feledtetik az utazás gyötrelmeit a zsúfolt Hungária expresszen.

Végül köszönet a szervezőknek és azoknak, akik lehetővé tették ezt az élményekben gazdag tanulmányúton való részvételt.

Bertram Gáborné

KISZ-kapcsolatok

Kedves vendégeket köszöntöttünk a III. sz. alapszervezet december 5-i taggyűlésén. Az összejövetelen megjelentek a DEDÁSZ üzemgazdasági alapszervezetének fiataljai. A két alapszervezet most találkozott első alkalommal, de szinte percek alatt feloldódott a kezdeti merev hangulat.

Reisz Béla köszöntötte a meglátogatott vendégeket és saját tagjainkat. Ezután került sor az ifjúsági vitakör következő előadására, melynek témája: az élelmiszeripari jelenlegi helyzete, feladatai a VI. ötéves tervben, különös tekintettel a dohányiparra.

Szerencsére magunk is jártasok vagyunk: ezekben a kérdésekben, így kielégítő válaszokat tudtuk adni.

Nem maradhat ki a taggyűlés programjából a már hagyományos szellemi totó. Ezúttal — vendégeinkre való tekintettel — vállalati ismereteket nem tartalmazott a kérdések sorozata.

A program harmadik pontja a gyárlátogatás volt. Még a tanácssteremben Huber Jenő ismertette a termelés folyamatát, hogy vendégeinknek előzetes fogalmi legyenek vállalatunk tevékenységéről. A gyár megtekintése közben még sok érdeklődő kérdés merült fel, melyekre a gépeknél dolgozók segítségével igyekeztünk választ adni.

Az érdeklődők közül sokan megígérték, hogy jövőre a vállalatunkat is meglátogatják. Szeretnénk őket megismertetni a gyárunkkal és a munkánkkal.

Szakácsné Plaszi Mária

Brigádkirándulás

Szép ajándékokat kapott a Pécsi Dohánygyár Május 1. szocialista brigádjának 19 tagja. Ez év szeptemberében háromnapos tapasztalatszereléssel egybekötött jutalomkiránduláson vehettek részt. A költséget teljesen a brigádpénzből fedezték, s az autóbust a vállalat bocsátotta rendelkezésünkre.

Meghívott jutalomként az Összefogás brigád három tagját: Dorogi Jánosné, Varga Jenőné és Borbás Józsefné, akik szívesen elfogadták meghívásunkat és jól érezték magukat körünkben.

Aki már látta Párizt vagy Rómát, talán indokolatlannak tartja azt a lelkesedést, elragadtatást, amit a brigád tagjainak a sok szép látnivaló kiváltott. Pedig erről az 1220 km-es útról, a feledhetetlen hazai borangolásról valóban indokolt felsőfokon szólni.

Mit láttunk? Jártunk Hollóházán, megnéztük Európa legmodernebb templomát, leróttuk kegyeletünket Széphalmon, Kazy Ferenc múzeumánál,

amely a magyar történelem egyik legdicsőbb korszakát világotlanta fel számunkra, akár csak Sárospatakon a Rákóczi-vár. Jártunk Miskolcon, Miskolc-topolcán, Lillafüreden gyönyörködünk a szép, csodálatos mésztufabarlangban. Sátorlajuhelyen a Dohánygyárban, a kedves vendéget megillőt szívelyességgel és szeretettel fogadtak ottani kollégáink. Szerencsén volt, hogy kommunista műszakot tartottak, így közvetlenül is találkozhattunk velük és a Dohánygyárat is megtekinthettük.

A brigád tagjai — zömmel többgyermekes családanak — a munkát, a bevásárlást maguk mögött hagyva, élvezték ezt a szép, tartalmas kirándulást. Sokat láttunk, tanultunk, megerősödött bennünk az az érzés: milyen szép is a mi hazánk. Úgy érezzük, a kirándulásra fordított összeg nem kiderült, sokkal inkább örömet szerző ajándék. Köszönjük.

Budai Sándorné

Az 5. helyen a Lendület Megállták a helyüket a dohánygyáriak

A Munka és művelődés városi vetélkedőjére november 28-án du. 3 órakor került sor. Színhely a József Attila Művelődési Ház volt. A várakozás feszült perceit a Gyárvárosi Öttörzsekenek játéka tette színessé. Az elődöntőről bekerült 22 brigád közül valamennyi megjelent, köztük a Pécsi Dohánygyár két brigádja is, a Lendület és a Tabak brigád. A játékvezető üdvözlő szavai után a zsüri bemutatására került sor: mint az elődöntőben a meghirdető szervek, a színház, a Moziüzemi Vállalat, valamint jeles zenei képviselők álltak. A zsüri elnöke dr. Csanósi Sándorné, a Városi Pártbizottság osztályvezetője. Tagjai: Bödő László, az SZMT képviselője, Csorba Tivadar, Pécs város Tanácsa vb. művelődésügyi osztályvezetője, Rákos János, a Városi KISZ-bizottság első titkára, Pozsgai Miklós, a Moziüzemi Vállalat képviselője, Ivásvik Máttyás karnagy, Baló István, a Doktor Sándor Művelődési Központ, dr. Végh József, B. m. Tanács ifjúságfelelőse és Brandstätter György, B. m. Tanács műv. osztályvezető-helyettese.

Az igazi, érdemi versenyt most is selejtező előzte meg, ugyanúgy, mint az elődöntők során. A téma: űrhajózás és a tanács választások szerepe, jelentősége, lezajlása, választott szervek, előbbi teszt, utóbbi keresztretjvény formájában. Ráfordítható idő: 15 perc.

Értékelés után 12 brigád a versenyből kiesett, 10 brigád pedig tovább küzdött a helyezésekért. Miután a Tabak brigád kiesett, vállalatunk a továbbiakban a Lendület brigád képviselte, mint látni fogjuk, nem is ereménytelenül. Ez a csapat volt az egyetlen a 22 brigád közül, akik a teszt, illetve a keresztretjvény megfejtéséért elérhető maximális 25 pontot elérték és ezzel természetesen bekerültek a további vetélkedő 10 csapat közé.

A továbbiakban négy témakörben, több fordulóban mérték össze tudásukat a versenyzők: Pécs-történet, irodalom, színház és zene.

A Pécs-történet témakörben olyan képeket kellett összerakítani, melyek Pécs különböző helyein készültek felújítás előtt, ill. után. A Lendület brigád ebben a témakörben 5 pontot ért el.

A következő feladat volt a Baranyában élő és alkotó (és az ajánlásban is szereplő) költők, írók felsorolása. Egy név

egy pontot jelentett. Így az 5 pont mellé még további 11 pont került.

Ezután egy-egy irodalmi alkotás részleteit mondták el neves színészeink, melynek alapján meg kellett nevezni a mű íróját, a mű címét. Lelkes csapatunk pontszáma ismét hárommal növekedett a feladat végrehajtása után.

Ezt követően irodalmi alkotások önéletrajzi írásából olvastak fel részleteket, melyek elhangzása után az író vagy költő fényképét kellett felmutatni. Ezt nem sikerült a csapatnak megoldani, így pontszámuk, sajnos, nem növekedett. Annál jobban sikerült viszont a színházzal kapcsolatos feladat, ahol az elérhető maximumot, a 16 pontot, megszerezték. Szükséges volt hozzá az ajánlott darabok pontos ismerete, keletkezése, korismeret. Ismerni kellett a pontos szereposztást, mert párosítani kellett a színészek képét a darabban szerep szerint alakított személlyel.

Az utolsó versenyszám zeneismeret volt. Különböző korok magyar zenéjét, ill. alkotóit kellett meghallgatás után pontsítani. Ebben a témakörben a csapat 8 pontot ért el.

Számolás, értékelés után a Lendület brigád holtversenyben a 4. helyen állt. A holtversenyben álló két csapat pótfeladatot kapott, hogy eldöntsék a 4., ill. 5. hely sorsát. Képek alapján minél több műzeumot és kiállítást kellett felismerni és leírni pontos címét és a kiállítás megnevezését. Értékelés után a Lendület brigád ebben a rangos vetélkedőben az 5. helyezést érte el. A versenyben elérhető összes pontszám: 53. A Lendület brigád 45 pontot ért el, amiért értékes tárgytalomban és „Felszabadulási emléklakett” kitüntetésben részesült.

Helyezések: I. Höerőmű, Veres Péter szóc. brigád, II. MÉV kutató-mélyfúró M 2-es szoc. brigád, III. Höerőmű, Bánki Donát szoc. brigád, IV. Höerőmű, Edison szoc. brigád, V. Pécsi Dohánygyár, Lendület szocialista brigád.

Cserepes Károlyné

Nyugdíjba mentek

Ez évi utolsó számunkban is elbúcsúzzunk néhány munkatársunktól, akik nyugdíjba vonulással megkezdik megérdemelt pihenésüket.

Simon Béláné, akit mindenki Györgyinek ismert, 1943 óta dolgozott a Pécsi Dohánygyárban. A bérelszámolás az SZTK-ügyeket intézte. 1974-ben vállalati „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben, 1978-ban pedig „Kiváló munkáért” miniszteri kitüntetésben részesült. Az SZTK-ügyintézői feladata mellett mint párttag is egész a legutolsó választásig az I. pártalapszervezetnél a gazdasági felelős funkcióit töltötte be a vezetőségen belül. Nyugdíjba menetele alkalmával a Városi Pártbizottság pártmunkájáért, a Társadalombiztosítási Igazgatóság pedig SZTK-ügyintézői munkájá-

ért dicsőre oklevélben részesítette.

Szabó Imréné a papírosztály aranykoszorúval kitüntetett, Látinka Sándor szocialista brigádjának tagja 1971 óta dolgozott vállalatunknál. Mind munkahelyi feladataiban, mind pedig a pártban szorgalmas és felelősségteljes munkát végzett. Ő is az úgynevezett és jó értelemben vett „hajtások” közé tartozott. Először 1974-ben, majd pedig 1980-ban vállalati „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesült.

Bartos József, aki 1965 óta dolgozott a vállalatnál, a szervenizmusokból, Vass Jenőné pedig, aki 1976 óta dolgozott a vállalatnál, az előkészítésről ment nyugdíjba.

Mindannyiuk számára jó pihenést, meglegedett, nyugodt életet kívánunk. Munkájukat köszönjük.

Budai Sándorné

KST-mérleg

1980. október 31-vel újra egy KST-év végéhez érkezünk. Zárszámadásunk alkalmával 266 fő részére kifizettünk:

betétként 1 115 950,— Ft-ot, kamatra 15 532,— Ft-ot, összesen: 1 131 482,— Ft-ot. Az év közben 24 fő kilépett dolgozónak 49 950,— Ft betétet és 426,30 Ft kamatot fizettünk ki.

Az év folyamán 73 alkalommal 180 fő részére 344 600,— Ft kölcsönt folyósítottunk. Rendszeres fizetés, vagy vissza nem fizetett kölcsöntörlesztés a tavalyihoz hasonlóan nem volt. A KST-tagok száma csak a vállalattól kilépett létszámmal és a szülési szabadságra távozó dolgozókkal csökkent.

Tagságunk az önként vállalt kötelezettségének folyamatosan, rendszeresen teljesítette. KST-nk ügyvitele az év folyamán naprakész volt. Az ellenőrzés úgy a KST ellenőre, mint az ellenőrző bizottság részéről folyamatos és rendszeres volt. Az OTP ellenőre egy alkalommal tartott ellenőrzést, kifogás nem merült fel.

A betét befizetések és kölcsöntörlesztések átutalásos rendszerben történtek.

Az elmúlt év alapján is megállapíthatjuk, hogy KST-szervezetünk elegendő tett feladatának, vagyis, hogy tagjainak megtakarítását saját szervezetünk útján gyűjtötte be, és a kölcsönös segítése elve alapján a tagoknak kölcsönt adott ki.

Ismétlenül kérjük a KST tagjait és a szakszervezeti bizalmiakat, hogy taglétszámunk és betétösszegünk növelése céljából, az új dolgozók körében fejtsenek ki felvilágosító munkát, hogy minél több segítséget tudjunk nyújtani dolgozóinknak az elkövetkező KST-év folyamán is.

Az új belépőkkel együtt taglétszámunk 277 fő, az elhelyezett havi betétek összege 106 600,— Ft.

Természetesen év közben is be lehet lépni. Ha valakinek ilyen szándéka van, keresse fel Kajcsa Lászlónt KST-pénztárost a terv- és stat. osztályon. Mindenkinek eredményes munkáját kívánjuk.

Kajcsa Lászlóné